

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967501808/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

d. Tre blanke sider, som følger efter den sidste paginerede tekstside, side 47, der rummer 13 linjer og Biehls afsluttende »Deres hengivne Dorothea«. Den lille bog får således en harmonisk og æstetisk behagelig afslutning med et blankt opslag og en ubeskreven bagside. Intet planløst papirspild og intet febrilsk gnidder til sidst, men en afbalanceret tilpasning af tekst til papir.

e. Vedføjet det egentlige manuskript ligger i dag det ovenfor omtalte kommenterende løsblad, som Johan Bülow har skrevet. Det er en note til eftertiden, som giver Bülows korte vurdering af Biehl og forklaringen på, hvorfor hendes selvbiografi er at finde blandt hans efterladte papirer. Sammen med disse oplysninger, som her er trykt efter udgaven, har han lagt et kobberstik af hende, som uanset at Bülow selv meddeler, at han ikke finder det vellignende, siden dengang har hørt sammen med selvbiografien og også her er anbragt lige før teksten. Det er udfærdiget af Johan Bülows gode ven, den berømte kobberstikker Johan Friedrich Clemens efter Biehls død på grundlag af et maleri af maleren Christoph Wilhelm Andreas Müller (jfr. afsnittet om portrætter af Biehl).

Manuskriptet til *Mit ubetydelige Levnets Løb* adskiller sig på mange måder fra Biehls private breve til Johan Bülow, først og fremmest ved at fylde 50 sider i stedet for de sædvanlige 1 eller 2 foldede blade. Dertil kommer den smukke orden, hun holder her. Brevet er færdiggjort i sit ydre. Det fremtræder smukt og beskedent som en lille syet bog, og det er forsynet med en titel anbragt på et særskilt titelblad.

Brevet må betragtes som en renskrift og har været brugt som gave. En nydelig fødselsdagsgave fra en kendt forfatter til en kendt hofmarskal. Nogle har sagt, at det var skrevet på opfordring fra Bülow. Den idé stammer sandsynligvis fra Biehl selv, som for ikke